

[Fogh Rasmussen]

kulegravet alle de mange uklare punkter i lovforslaget, de mange fortolkningsproblemer, der er, og de mange bemyndigelser til ministeren, der ligger i forslaget.

Keld Andersen (KF):

Disse lovforslag udgør tilsammen et ganske enormt projekt, vel nok det største, der nogen sinde har set dagens lys i dansk boligpolitik. Det er ikke muligt inden for den afmålte taletid at komme ind på detaljer, og jeg skal derfor ved denne første behandling koncentrere mig om nogle generelle principper og betragtninger. Indledningsvis finder jeg dog anledning til at rose boligministeren og hans embedsmænd for det store arbejde, der foreløbig er udført forud for fremsættelsen af dette omfangsrige lovforslag.

Omkring 400.000 udlejningsboliger ønsker man at inddrage i det samlede boligforbedrings- og byfornyelsesprojekt med en samlet udgiftsramme, i hvert fald ifølge ministerens første udkast, på et tocifret milliardbeløb, når og hvis vi kommer i gang med dette her – jeg understreger: hvis.

Man kan med rette rejse det spørgsmål, hvad det er, som har afstedkommet, at et så stort antal udlejningslejligheder har behov for modernisering i et land, som vel nok har en af verdens højeste boligstandarder, både for så vidt angår antallet af kvadratmeter til rådighed pr. person og kvaliteten af disse kvadratmeter. Årsagen er efter min opfattelse den boligpolitik eller rettere mangel på samme, der har været ført under mange års socialdemokratiske regeringer – en boligpolitik, der desværre har udmærket sig ved restriktioner på restriktioner og med en siksakkurs, der kun har været større på meget få andre områder.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed gøre opmærksom på, at de samme moderniseringsproblemer ingenlunde eksisterer på ejerboligområdet, hverken for parcelhuse, ejerlejligheder, erhvervsbygninger eller stuehuse inden for landbruget. Jeg har da også med stor tilfredshed noteret mig, at ministeren i sine bemærkninger til lovforslaget giver udtryk for den samme opfattelse. Specielt på denne baggrund må det undre, at man med disse forslag lægger op til en yderligere styring i retning af, at folk absolut skal bo i det al-

mennyttige byggeri, og at det absolut er det almenyttige byggeri, der skal styrkes.

Det konservative folkeparti er imidlertid generelt positivt over for selve den tanke at forny og forbedre en gammel og nedslidt boligmasse, bl. a. på grund af den positive betydning, noget sådant har for beskæftigelsen og for hele samfundsøkonomien, som også den forrige ordfører meget rigtigt var inde på. Men vi må nu nok rejse det spørgsmål, om det danske samfund for tiden har råd til et projekt som dette her.

Kender vi i det hele taget nok til de økonomiske og administrative konsekvenser af dette projekt? Hvad vil det betyde for staten? Hvad vil det betyde for de kommuner, som dette ting netop har pålagt at holde sig inden for en 2 pct.s realvækst i 1981? Og kan de opgaver, disse forslag pålægger kommunerne, gennemføres inden for de personalemæssige rammer, der af samfundsøkonomiske grunde er nødvendige? Det har vi ikke mulighed for at bedømme på baggrund af de forslag, der her er fremsat.

Hele byfornyelsesindsatsen bør efter vor opfattelse nøje afstemmes med den lokale arbejdssituation, og jeg vil derfor gerne allerede her ved denne første behandling rejse det spørgsmål, om den nødvendige arbejdskraft overhovedet er til rådighed, og om vi har tilstrækkelig viden om, hvilken type arbejdskraft der vil være behov for. Jeg vil godt sige, at jeg personlig og det konservative folkeparti har de allerstørste tvivl om, at dette er tilstrækkeligt belyst. Det er ikke en hr. hvem som helst, der kan rykke ind i et sådant kompleks og være med til at udføre det håndværksmæssige arbejde i forbindelse med byfornyelse og modernisering af lejlighederne. Når man tænker på det paradoksproblem, som vi alle sammen kender, må det være berettiget at rejse spørgsmålet, om denne arbejdskraft overhovedet er til stede.

Dernæst vil jeg gerne rejse det spørgsmål, om lejerne ønsker dette her. Jeg tænker bl. a. på den lejer, som bor i en ældre ejendom uden de bedste sanitære installationer og andre ting, men som er tilfreds med at bo i det område, som er tilfreds med at bo i den lejlighed, som er tilfreds med at bo i det kvarter, og som fremfor alt er tilfreds med den husleje, vedkommende betaler, som måske oven i købet giver den pågældende mulighed for at have – så længe det er muligt i Dan-